

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Girc no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

20e jaargang nr. 47

=====
nadruk verboden

=====
16 juli 1976

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

U weet, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Volgens het programma moeten wij vanavond een geestelijk onderwerp behandelen. Ik meen echter in te mogen gaan op de

BESLUITEN VAN DE BROEDERSCHAP

Het is u duidelijk, dat het nu reeds enige tijd geleden gehouden wessac-feest langzaam gekristalliseerd is in een reeks inzichten en besluiten. Vanavond zou ik het een en ander daarover willen zeggen.

U moet echter één ding goed begrijpen: Al, wat de geest doet, is een gebruik maken van omstandigheden. De geest zal b.v. nooit een oorlog veroorzaken. Zij zal hoogstens in bepaalde gevallen, wanneer zij iets dergelijks zou kunnen beletten, dit niet doen, omdat daarmee volgens haar inzichten betere resultaten voor het geheel van de mensheid bereikt kunnen worden. Voorkomen betekent: doorlopen met kiespijn, niet ingrijpen betekent dan zo iets als : naar de tandarts.

Overigens moet u nu niet denken, dat wij in de komende periode grote oorlogen verwachten. Het is wel een wat zonderlijk jaar, zeker wanneer ik de besluiten en denkbeelden van de Grote Raad naga.

Allereerst enkele punten, die voor de geest interessant zijn. Men heeft een aantal perioden gevonden, waarin werkingen vanuit de geest op aarde bijzonder sterk merkbaar zullen zijn. Uit de aard der zaak is een dergelijke invloed eerder een draaggolf dan een programma, dat de mensen zonder meer bereikt.

Wanneer een grote spanning van deze aard bestaat, zo meent de Witte Broederschap, zullen vele mensen gemakkelijker te bereiken zijn. Zij hoopt van deze perioden in het bijzonder gebruik te maken om overal op de wereld, waar dit maar even mogelijk is, mensen te voorzien van nieuwe innerlijke belevingen, nieuwe denkbeelden te wekken en, waar dit maar even kan,

mensen een dieper inzicht te geven in hun eigen bestaan.

De praktische uitwerking van dit alles is kennelijk wat moeilijker dan de algemene stellingname. Je hoort natuurlijk spreken over vele inwijdingen, maar dat hoor je tegenwoordig bijna ieder jaar. Interessanter lijkt mij dan ook de door een groot deel van de raad gestelde mogelijkheid, dat vele mensen een emotionele ommekeer in hun innerlijk door zullen gaan maken, waardoor zij zowel hun eigen bestaan als dat van anderen op een nieuwe wijze zullen waarderen en zo anders zullen gaan reageren.

Hierdoor moet het volgens de raad mogelijk zijn op aarde een grotere harmonie te bewerkstelligen en zullen de rustpunten en harmonische kernen, die men reeds langere tijd op aarde beïnvloedten tegen alle invloeden in werden gehandhaafd, aanmerkelijk worden uitgebreid.

Ik zeg het maar precies zo ambtelijk als het bij mij overkwam. Hebt u even pech? U dacht van alle ambtenarij af te zijn, zodra u doodgaat? U zult daaraan niet zozeer gebonden zijn als op aarde, dat is waar. Maar toch krijg ik vaak het gevoel, dat de ambtelijke taal bij ons zo hier en daar ook een voorname rol kan spelen, zelfs wanneer dit in beelden en niet in woorden wordt uitgedrukt.

Een tweede punt, dat volgens mij van belang is, luidt: Bij een benadrukken van de economische fouten, die op het ogenblik op aarde bestaan, zullen de mensen zich genoopt gevoelen tot veranderingen in eigen inzicht en leefwijze. Wanneer dit op de juiste wijze geleid kan worden door de geest, is hierdoor een verbetering van de levenskondities voor de mensen op aarde mogelijk en zal gelijktijdig een verbeterde inkarnatiemogelijkheid ontstaan voor velen in de geest, die, gezien de nu bestaande mogelijkheden, tot verdere bewustwording nog even met hun terugkeer tot het menselijke bestaan willen wachten.

Wat volgens mij in feite betekent, omgezet in menselijke termen: met die economie gaat het nog minstens een jaar erg belabberd. Maar alle problemen, die er nu zijn, kunnen snel opgelost worden, wanneer de mensen eindelijk maar eens zouden willen afstappen van het denkbeeld, dat je alles, wat je hebt, vooral moet houden, terwijl anderen dan maar moeten zien, hoe zij het rooien.

In de invloeden, die men hoopt te scheppen, ligt een grote nadruk op samenwerking, saamhorigheid, terwijl deze invloeden bovendien gebruikt zullen worden om vele kunstmatig tussen mensen geschapen grenzen te doen vervagen. Persoonlijk krijg ik het gevoel, dat dit jaar wel eens een begin zou kunnen betekenen van allerhande economische samenhangen en de invloeden, die in de economie werkzaam zijn.

De kommentaren, die hierbij in de grote raad vielen, zijn ook de vermelding wel waard. En niet zonder trots citeer ik allereerst onze eigen Theodotus, die hier aan het woord is geweest. Want het is toch wel erg leuk, wanneer je één van je eigen gezellen als autoriteit kunt citeren.

Ik ben er van overtuigd, zo sprak hij, dat, gezien de kosmische tendens, de heerschappij van aquarius en de invloeden, die geestelijk zowel als stoffelijk werkzaam zullen zijn in deze periode, het mogelijk zal blijken de betekenis van werkelijke broederschap te demonstreren en de mensen deze te doen beseffen als noodzaak en niet alleen maar als een

wenselijkheid.

Zij, die deze tendens niet willen aanvaarden, zullen de gevolgen van hun gedrag dan maar moeten ondergaan. Zij, die deze invloeden wel aanvaarden, zullen in hun leven een vol - doening vinden, zoals zij die nooit te voren gevonden hebben. Zeker niet de laatste honderd jaren op aarde.

En nog leuker vond ik het, toen hij besloot: Op grond van het voorgaande meen ik te mogen konstateren, dat verdraagzaamheid in de zin, waarin de groep waartoe ik behoor, deze nu uitdraagt, in deze periode van het allergrootste belang zal worden voor mens en geest.

Vergeef mij, dat ik dit zo uitvoerig aanhaal, maar ik vind het toch wel erg prettig te mogen horen, mede uit de bevestiging van andere leden van de grote raad, dat de groep, waartoe ik behoor, belangrijk is. Mogelijk deelt u mijn gevoelens.

Verder is gesproken over de gehele situatie op aarde en konstateerde onder meer, dat het weer in de war is. U weet dit reeds. Maar mogelijk weet u nog niet, dat volgens de raad de ernstige verstoring van evenwicht in de atmosfeer een ongewoon groot aantal grote stormen en orkanen zal doen optreden, waarbij het merendeel waarschijnlijk in het najaar zal vallen, gaande vanaf oktober dit jaar en als tendens doorlopende tot waarschijnlijk juni in het volgende jaar.

Hierbij zal heel wat stormschade ontstaan. Maar aan de andere kant zal door de menselijke samenwerking, die dergelijke rampen van de mensheid vergen, de mens meer gaan begrijpen, hoezeer hij van zijn medemensen afhankelijk is.

Trouwens, enkele aardbevingen hadden de experts ook nog in voorraad. Dit is trouwens bijna elk jaar zo. Hierbij werd opgemerkt, dat pogingen om te grote spanningen in de grote fouten van de aardkorst met geringe schade tot ontlading te brengen tot nu toe geen voldoende sukses boekten. De mogelijkheid, dat zeer ernstige bevingen op zullen treden, blijft dan ook verder bestaan. Gevaar voor het optreden van grotere bevingen zal volgens hen vanaf september aanwezig zijn.

In deze gevallen zal de geest volgens besluit van de raad al het mogelijk doen om het optreden, zowel als de mogelijke gevolgen van dergelijke gebeurtenissen, zo veel mogelijk te beperken.

Toen men het over de stormen had, kwam een dergelijk ingrijpen niet ter sprake, Kennelijk dacht men: laat dat maar waaien. Maar met de mogelijke gevolgen van bepaalde aardbevingen is men het kennelijk minder eens. De raad schijnt er buitendien sterk van overtuigd te zijn, dat men door gebruik van klimatologische omstandigheden - mogelijk zeer sterke regenval of iets dergelijks - een meer geleidelijke aanpassing middels vele kleine bevingen tot stand kan brengen. Men acht dit te verkiezen boven het toelaten van korte, maar zeer hevige bevingen, die mogelijk zelfs gehele grote steden zouden kunnen vernietigen.

Hierbij gingen meerdere leden van de raad uit van het standpunt, dat het op dit ogenblik en onder de huidige kondities in geen geval aanvaardbaar is de mens te belasten met de noodzaak zich op korte termijn, aan wat men meer natuurlijke levenskonditie noemde, aan te passen.

Wat er op neer schijnt te komen:, dat vele mensen een

huis nodig hebben om te kunnen overleven, daar zij van een kamperen onder extreme omstandigheden geen kaas gegeten hebben. Mogelijk vindt u dit hatelijk in een tijd, waarin zoveel mensen voor hun vakantieplezier gaan kamperen, maar probeer het maar eens in de winter zonder mogelijkheid terug te gaan naar huis, wanneer je er genoeg van hebt. Het zal dan zelfs de kampeerexperts zwaar tegenvallen.

Een belangrijke invloed verwacht men verder in Afrika. Uit de commentaren maak ik op, dat men van mening is, dat hier binnen zeer korte tijd een aantal staatshoofden zullen vallen. Overigens kwam mij dit niet als iets nieuws voor. De staatshoofden in de nieuwe staatjes doen mij altijd weer aan kegels denken: Zo nu en dan komt er weer iets aan het rollen en, voor je het weet, gaan de belangrijke heren heen, alle negen.

Het viel mij op, dat men kennelijk van mening was, dat hier door geweld, vooral in Middenafrika, een viertal staatshoofden geelimineerd zullen worden. Het zou daarbij mogelijk zijn de invloeden van buitenaf, die in de betrokken staten wel heel erg sterk zijn, te beperken.

Een van de aanwezigen, die mogelijk vroeger zelf een kleurling is geweest, kon het niet nalaten hieraan toe te voegen, dat door deze verandering de afrikaanse unie zich van een machtsbelust praatcollege zou kunnen ontwikkelen op kortere termijn tot een feitelijke band van onderlinge bijstand. Iets, wat gezien de omstandigheden, zoals hij opmerkte, zeer noodzakelijk is en, gezien de optredende invloeden door de geest bevorderd zou kunnen worden.

Een ander voor mij interessant punt hangt samen met geestelijke en kosmische invloeden, die wij met wit plegen aan te duiden. De raad meent, dat het nodig en mogelijk zal zijn, dank zij deze tendenzen uit de kosmos, te samen met andere groepen, waaronder, zover ik het begrepen heb, zelfs bepaalde natuurgeesten begrepen zijn, een groot deel van de aarde te zuiveren van een groot deel van de daarop nu invloed hebbende boosaardige astrale invloeden.

Om even zo letterlijk mogelijk te citeren: men sprak van een "het teniet doen van negatief ingestelde astrale krachtsconcentraties, welke hun invloeden mede op aarde uitoefenen en bepaalde aan hun aard verwante ontwikkelingen tot stand plegen te brengen." Wat weer ambtelijke taal lijkt te zijn, iets waarvoor je een tolk van node hebt.

Deze schoonmaakactie lijkt mij bijzonder belangrijk, omdat men kennelijk uitgaat van het standpunt, dat op aarde een aantal groepen ontstaan, die zeer hoge en lichtende waarden op aarde kunnen uitstralen. Maar, zo zegt men daarbij, dan moet wel de sterk egomane invloed, die vanuit het astrale niveau een groot deel van de mensheid beroert, worden uitgeschakeld en een deel van de werkende beïnvloedingen moet ongedaan worden gemaakt.

Daar dit punt mijn belangstelling sterker trok dan de verdere besluiten, heb ik getracht alles, wat hiermede samenhang, zoveel mogelijk te volgen. Het volgende is mijn persoonlijke visie op alles, wat ik in verband hiermede vernomen heb.

Men meent, dat men met een werkwijze, die nu reeds aan de gang is en gebruikt wordt, een tijdlang de astrale sfeer te kunnen beïnvloeden, met een top aan mogelijkheden, die rond

Kerstmis zou vallen, een vergaande reiniging van de astrale vormenwereld te kunnen doorvoeren en zo een groot aantal egoïstische bestrevingen op aarde teniet te kunnen doen. Door het wegvallen van deze invloeden zou men de mensen duidelijker kunnen doen beseffen, welke bestrevingen op egoïsme berusten en hen daardoor de mogelijkheid kunnen verschaffen ook in hun eigen gemeenschap juister en bewuster positie te kiezen.

Men gelooft, dat door die reiniging van de onmiddellijke omgeving van de mensheid ook lichte krachten, die in sterke mate vooral aan het einde van dit jaar en in het begin van het volgende kalenderjaar op zullen treden, gemakkelijker tot de mensheid zullen kunnen doordringen en bij meer mensen zullen kunnen aanslaan.

Zover ik het bezien kan, is er daardoor ook minder gevaar dat dergelijke lichtende invloeden op vertekende wijze door de mensen voor zelfzuchtige doeleinden gebruikt kunnen worden. Men zal minder geneigd zijn een contact met het witte licht te beschouwen als een soort uitverkiezing, inhoudende, dat men met alle geloofs- en denkwijzen meer gelijk heeft dan ieder ander. Bovendien zal die reiniging inhouden, dat minder misbruik zal worden gemaakt van de paranormale mogelijkheden, die door het optreden van sterke lichtende krachten bij vele mensen verder tot ontwikkeling gaan komen.

Bepalend voor mijn persoonlijk optimisme voor het komende jaar is wel het feit, dat kennelijk gerekend wordt op sterke en lichte geestelijke invloeden, die ook de mensheid zullen beroeren. Ik kan u geen volledig overzicht geven van de tijden, waarop dergelijke krachten kenbaar zullen worden, maar wil wel vermelden, dat dit een langere periode door het geval zal zijn, zelfs zo, dat men er op rekent, dat dergelijke invloeden nog kenbaar en zeer sterk aanwezig zullen zijn, wanneer wij samenkomen voor de volgende Wessac-bijeenkomst.

Schijnbaar groeien de ontwikkelingen naar een klimax toe, die ik in haar ontwikkelingen en vooral gevolgen niet geheel kan overzien. Trouwens, ook de specialisten van de raad schijnen te dien aanzien nogal verdeeld te zijn.

Algemeen neemt men echter aan, dat door dit alles op aarde zeer grote tegenstellingen tussen oud en nieuw denken zullen ontstaan, dat vele vernieuwingen zullen worden doorgevoerd op aarde, ondanks het verzet van degenen, die de nu bestaande machtsverhoudingen verder zouden willen continueren. Men rekent met een aantal korte en felle conflicten, waardoor de economische en politieke opzet in een groter aantal landen een radicale verandering zal ondergaan.

Vreemd genoeg zou dit daarnaast wijzen op een groot aantal mislukkingen binnen de diktatoriale systemen, die uw wereld rijk is. Dezen zullen in moeilijkheden komen en in de vernieuwing zich qua vorm tenhoogste zullen kunnen handhaven door hun absolute macht en het onveranderlijk gelijkhebben van staat of partij grotendeels prijs te geven. Wat betekent, dat men de mensen een grotere zelfstandigheid toe zal moeten billijken.

Van een land als Spanje kun je je een dergelijke ontwikkeling nog wel voorstellen. Maar wanneer je denkt aan Rusland, wordt dat heel wat moeilijker en wanneer je denkt aan China, is zo iets al helemaal dubieus.

Toch verwacht men in de Raad zeer veel veranderingen juist in China en ook in Rusland. Wat de V.S. betreft, zo meent men, dat dit land een zeer turbulente periode tegemoet zal gaan. Dit schijnt o.m. met presidenten te maken. Ik heb gehoord, dat er zeer waarschijnlijk een president gekozen zal worden, die binnen het jaar om de een of andere reden als weer verdwijnt. De verwarringen, die daaruit voortspruiten, zijn kennelijk nogal groot.

Een nieuw geestelijk inzicht wordt in de V.S. - om even de uitspraken te citeren - zó sterk en machtig bevorderd, dat hierdoor een grote verandering op zal treden, dat zelfs een wegvallen van de paternalistische houding t.a.v. de rest van de wereld, zo goed als de nog sterk bestaande neiging tot isolationisme ongedaan worden gemaakt.

Hierdoor zouden overigens geheel nieuwe internationale verhoudingen kunnen gaan ontstaan, welke voor zowel de voedings-situatie van de gehele mensheid, als ook het vinden van een nieuw en meer vreedzaam internationaal evenwicht van het grootste belang wordt geacht.

Nogmaals: dit is niet mijn visie, ik citeerde uitspraken van de grote raad. De situatie, zoals ikzelf die overzie, voert vooral in de richting van grote geestelijke veranderingen. Want met alles, wat men in de raad soms meent, dat stoffelijk zal veranderen, moet ik toegeven, dat ikzelf een dergelijke ommekeer op korte termijn nog niet zo zie zitten.

Ik geloof niet, dat een regering af zal treden, omdat zij het gevoel heeft, dat zij het gelijk niet meer aan haar kant heeft. Ik geloof niet, dat de mensen opeens zullen gaan zeggen: het is onze partij, onze kerk, onze bond, maar wij geloven niet meer, dat hetgeen zij willen doen, juist is, dus erkennen wij hun gezag niet meer en onttrekken onze steun daaraan.

Volgens mij zullen dergelijke zaken niet zo vaak voor komen dat dit voor het geheel van de ontwikkelingen van betekenis is. Voor mij is de hoofdtendens van dit jaar voornamelijk van geestelijke aard. Wanneer leden van de Grote Raad daarover anders denken, kunnen zij gelijk hebben, maar ik kan hun wijze van redeneren en waarnemen kennelijk dan niet volgen.

Trouwens, juist de voornamelijk geestelijke betekenis, die ik in dit alles meen te herkennen, geeft mij de moed dit onderwerp aan te snijden op een bijeenkomst, waarop het onderwerp van meer geestelijke aard dient te zijn.

Zelfs wanneer ik alleen de geestelijke zijde bezie, zal ik t.a.v. de Grote Raad nog partij moeten kiezen ook. U hebt mogelijk gedacht, dat er in de geest geen partijen bestaan, maar er zijn in ieder geval verschillende opvattingen en denkrichtingen.

Persoonlijk voel ik het meeste voor de opvattingen van een groep, die ik die van de Meesters zou willen noemen, omdat hierin bekende stichters van godsdiensten zitten, zowel als meesters, die minder of zelfs niet bekend zijn geworden. Zij stellen:

De mensheid zal in deze periode een nieuwe innerlijke rijpheid moeten verwerven. Deze zal voor een deel van de mensheid ook gepaardgaan met het verkrijgen van nieuwe begaafdheden. Hierdoor zal de mogelijkheid ontstaan, dat hogere inkarnaties op aarde weer in grotere aantallen plaats gaan vinden. Dit kan dan weer voeren tot een nieuwe top van geestelijke belevings-

en bewustwordingsmogelijkheden voor het geheel van de mensheid.

Ik geef op wat ambtelijke wijze alleen de essentie van de mening van deze groep weer. Er zit natuurlijk meer aan vast, maar dat voert te ver.

Een andere groep, waarvan - tot mijn spijt - ook Theodotus deel uitmaakt, die mij, ongeacht zijn hoge geestelijke bereikingen en inzichten, toch soms wel wat doet denken aan een technocraat. Zij stellen:

Wat heb je aan een vernieuwing van geestelijke mogelijkheden en inzichten alleen? De mensheid zal het de komende tijd al moeilijk genoeg krijgen met pogingen zichzelf in leven te houden. Theodotus wees hierbij o.m. op moeilijkheden, die in de voedingssector onvermijdelijk lijken te zijn en daarnaast op gevaarlijke ontwikkelingen van meer technische aard.

De leden van deze groep menen, dat de Raad vooral op deze gebieden bij moet springen, waar dit maar mogelijk is onder het motto: alleen op deze wijze kunnen wij de verdraagzaamheid, die nodig is, bevorderen en in stand houden. Mensen, die niets meer hebben, zullen bereid zijn allen, die nog wel iets hebben, af te slachten, alleen reeds als gevolg van hun drang tot zelfbehoud.

De redenering als zodanig is voor mij ook nog wel aanvaardbaar, maar ik ben van mening, dat dergelijke noodsituaties door ingrijpen vanuit de geest toch wel grotendeels voorkomen kunnen worden.

De derde groep omvat een groot aantal eens op aarde bekende figuren. Sommigen zijn koningen of priesterkoningen geweest, anderen zijn zelfs bekende wetenschapsmensen uit een meer nabij verleden. Hun benadering is weer afwijkend:

Wij moeten deze geestelijke omwentelingen vooral in de stoffelijke effecten daarvan bevorderen. Wat wij dus vooral moeten doen, is een aan de mensen verschaffen van de middelen om zich in stand te houden en gelijktijdig eigen bestaansniveau, zowel als milieu aanmerkelijk te verbeteren.

Zij stellen: eerst wanneer wij een dergelijke mogelijkheid voor een ieder op aarde tot stand kunnen brengen, zullen wij voor de mensen een grotere mogelijkheid tot geestelijk werken en bezinnen bereiken. Dan eerst zullen de mensen meer voor geestelijke waarden open gaan staan en kan verwacht worden, dat zij geestelijke leiding, krachten en invloeden gemakkelijker zullen aanvaarden.

U ziet, dat alle drie de partijen ergens wel gelijk hebben. Men kwam trouwens tot een synthese, waaruit ik u reeds enkele punten heb geciteerd. Ik meen echter, dat je als geest toch wel het recht moet hebben voornamelijk de nadruk te leggen op de geestelijke ontwikkelingen, ongeacht de stoffelijke nevenverschijnselen, waarmede dezen gepaard gaan.

Maar natuurlijk is een geestelijke ontwikkeling 'n rijpingsproces. Een rijpingsproces brengt altijd botsingen met zich. Wanneer u geestelijk tot een nieuw, een ander bewustzijn komt, dan zult u dit op de een of andere wijze ook in uw stoffelijk leven moeten gaan uiten. Want volgens mij kan een mens niet werkelijk een scheiding tot stand brengen tussen zijn stoffelijke en zijn geestelijke leven.

Ik heb het gevoel, dat sommige mensen met een zekere verbetenheid hun oude kerkelijke opvattingen zullen gaan verdedigen, juist omdat zij innerlijk vernieuwd zijn.

Anderen zullen als gevolg van een soortgelijke innerlijke beleving echter juist weer alle gezag en alle leerstelling terzijde willen schuiven, omdat zij het gevoel krijgen: nu heb ik de waarheid in mijzelf, nu heb ik dus anderen en hun visie niet meer nodig.

Ik dacht, dat er op dit terrein zeker botsingen te verwachten zijn, maar tel de geestelijke ontplooiingsmogelijkheid hoger dan de stoffelijke gevolgen. Indien ik de tendenzen en de houding van de raad juist interpreteer, dan zullen er binnenkort b.v. in de rooms katholieke kerk moeilijkheden ontstaan, waaraan de gezondheidstoestand van de paus het zijne wel zal bijdragen.

Ik meen, dat ook bij andere christelijke kerken en groepen nogal wat moeilijkheden zullen ontstaan en meen, dat dezen ondermeer in samenhang zullen staan met een geheel verschillende opvatting omtrent de praktische betekenis van de evangeliën.

Ook in deze gevallen zal de inspiratieve factor van groot belang zijn. Maar kan de geest hier een stoffelijk aanvaardbare oplossing suggereren? Je kunt niet een plaatselijk geloof, dat onder bepaalde condities is ontstaan, opeens veranderen of zelfs gaan exporteren.

Dit zal deels oorzaak zijn van de moeilijkheden. Degenen, die dit laatste steeds meer gaan begrijpen, zullen niet meer zeggen, dat zij hun eigen geloof moeten gaan aanpassen aan de aanvaardingsmogelijkheden bij andere volkeren. Zij zullen eerder stellen, dat zij die anderen eerst eens de mogelijkheid moeten geven te tonen, wat geloof in feite voor hen betekent. Zij zijn van mening, dat beleving van het geloof belangrijker is dan formuleringen en zullen zich aan willen passen bij de feitelijke beleving en interpretatie van het geloof, zoals dezen bij andere volkeren tot uiting komen.

Dit betekent een belangrijker verschuiving, dan u nu onmiddellijk schijnt te beseffen. Het betekent, dat zending niet meer zoals tot nu toe, in feite neerkomt op het opleggen van een bepaalde leer aan andersdenkenden, maar eerder wordt tot een zo goed mogelijk responderen op ontwikkelingen, die in andere volkeren reeds bestaan. Dit lijkt mij van groot belang en ik hoop dan ook, dat dit inderdaad op korte termijn reeds in de praktijk zal gaan gebeuren.

Ik verwacht verder ook in de wetenschap een groot aantal wonderlijke ontwikkelingen. O ja, ik meen ook, dat de ruimtevaart voor de mensheid wel enige verrassingen in petto heeft, maar het duurt nog wel enige tijd, voor u daarvan op de hoogte wordt gebracht, vrees ik.

Erg belangrijk lijken mij ook nieuwe ontwikkelingen en ontdekkingen op het gebied van de geneeskunde. Daarnaast voorzie ik geheel nieuwe benaderingen van de voedselproductie, waarbij men een geheel nieuwe visie op voeding ontwikkelt en zo ook nieuwe mogelijkheden tot het voeden van de massa ontdekt.

Ten laatste zal volgens mij voor u van belang zijn, dat men reeds lang bestaande theorieën nu eindelijk praktisch gaat toepassen om zo een meer verantwoorde ecologische samenhang in het menselijk leefmilieu tot stand te brengen.

Deze factoren zullen volgens mij in de komende periode reeds een grote rol gaan spelen en veel publiciteit verwerven bovendien.

Iets minder nieuw en belangrijk, maar door zijn praktische mogelijkheden toch wel interessant, lijkt mij een nieuwe benadering van therapie bij kanker en een andere benadering van ziektebeelden, waarbij aantasting van zenuwstelsel of delen van de hersenen een grote rol spelen.

Ik dacht, dat wat later ook de belangrijkheid zal blijken van een nieuw ontdekte toepassingsmogelijkheid voor lasertechnieken, waardoor een groot aantal voor een ieder bruikbare mogelijkheden geschapen wordt. De nieuwe apparatuur zal voor een ieder eenvoudig bruikbaar zijn, weinig kostbaar en gemakkelijk transportabel zijn. Werken hiermede zal dan ook niet beperkt blijven tot laboratoria of grotere bedrijven.

Dat zijn enkele punten, die mijn aandacht trokken, maar waarvan ik zeker weet, dat de Raad dezen nevenbij noemde en verdere voor de mensheid niet onbelangrijke ontwikkelingen daarvan op kortere termijn mogelijk achtte.

Iets anders, wat niet van bijzonder belang is, maar voor mij persoonlijk erg leuk was, is het volgende: In de Grote Raad kwam een goede vriend van mij en, naar ik hoop, ook van u aan het woord: Broeder Henri. Hij merkte onder meer op:

De mens moet leren te lachen om zichzelf en zijn wereld. Want een lachen, dat geen verwerpen inhoudt, betekent dat men in erkenning van de dwaasheid tot waardering van het positieve komt, dat het menselijke leven toch in ruime mate biedt. Mogelijk zal de mens dan zelfs volgens zijn besef gaan handelen....

Echt iets voor hem overigens. Hij heeft er zelfs een soort definitie tegenaan gegooid, die bij sommige van de hogere geesten nogal aangeslagen schijnt te zijn: Wanneer de Witte Broederschap denkt, dat zij alles voor de mensen in het reine moet trekken, kan zij beter inkarneren en een fabriek van wasmiddelen beginnen. Want je bereikt nooit blijvende zaken, wanneer je de mensenzelf er buiten laat.

Wat mij tot een laatste punt brengt. Er is ook nogal gesproken over "ganade". Nu is dit een woord, dat door sommigen op aarde en in de geest liever wordt gebruikt dan door anderen, waaronder ik ook mijzelf reken.

Het ging hierbij om iets wat men omschreef als: een uitstorting van goddelijke kracht. Ik heb getracht de werkingen, die hiermede gepaard zouden gaan, in de tijd te plaatsen, maar dit bleek nogal moeilijk te zijn, zodat ik mijn konklusies hier slechts onder voorbehoud kan geven.

Het schijnt, dat men de grootste inwerking van deze hoge geestelijke krachten verwacht in een drietal betrekkelijk korte golven met een duur van een dag of hoogstens enkele dagen. De eerste daarvan zal vallen rond het begin van de maand december. Een tweede golf verwacht ik rond de jaarwisseling en een derde golf in het begin van februari.

Een juistere en nadere bepaling in de tijd kan ik u helaas niet geven. Het schijnt hierbij te gaan om scherpe flitsen van kracht of licht, die voor vele mensen de mogelijkheid zouden bevatten zich daarmee a.h.w. op te laden.

Mensen zouden dus theoretisch in deze perioden opeens over een veelvoud van hun normale levenskracht kunnen beschikken. Gelijkzeitig zouden geestelijke waarden en inhouden door de aanwezigheid van deze krachtflitsen beter kunnen worden gemanipuleerd.

Deze manipulatie is alleen mogelijk middels een ingewijde of een geest, maar de moeilijkheid daarbij is voor ons, dat de zo ontstane krachten en mogelijkheden alleen door volbewusten volledig kunnen worden uitgedragen. Indien wij dus een dergelijke kracht middels een medium zouden willen doen werken, is er dus wel een grote kans, dat daaruit moeilijkheden ontstaan.

Veel belovend is wel, dat wij onze Steravond dit jaar kort na een dergelijke periode vierden. Dat betekent, dat wij toch wel het een en ander kunnen verwachten als gevolg van ons werken daarbij.

De situatie van deze werking, deze genade, zoals sommigen het bij voorkeur noemen, is moeilijk te omschrijven. Het schijnt neer te komen op het volgende: Op het ogenblik, dat in het ik een volledig helder besef ontstaat, gepaardgaande met een volledige aanvaarding van zichzelf plus de kracht, die op het ik inwerkt, zal in het ego een groot deel van het daarin veelal aanwezige schuldbesef zonder meer kunnen verdwijnen. Er ontstaat een geheel nieuwe oriëntatie, waarbij het ik zich gemakkelijker op de kosmische krachten rond dit ik kan afstemmen en dus meer krachten en geestelijke, laag geestelijke en mogelijk zelfs meer stoffelijke, aard ter beschikking krijgt.

Wat er op neerkomt, dat men zich gemakkelijker juist op aarde, maar dan wel in meer geestelijk verantwoorde richting, zal kunnen laten gelden. Men zal zich bewuster aan de wereld doen kennen voor wat men is, maar gelijktijdig die wereld meer krachten kunnen overdragen.

Dit alles wordt door vele leden van de raad van buitengewoon groot belang geacht. Wat begrijpelijk is. En daarmee heb ik u wel enkele van de voornaamste punten weergegeven. Er is natuurlijk wel meer besproken. Zo heeft de raad ook het nodige gemurmeld over de mores van de mensheid.

Men verwacht kennelijk, dat de mensen op grond van hun eigen besef en dus niet op instigatie van buitenaf, of door dwang en leerstellingen, een moraal aan gaan meten, waarin een grotere eerlijkheid t.a.v. het geheel van de kosmos een rol zal spelen, maar gelijktijdig ook een groter respect voor de medemens zal ontstaan.

Het klinkt in ieder geval erg leuk. Ik heb Henri daarover aangesproken en gevraagd: wat betekent dit volgens jou nu werkelijk? Dat er minder pornofilms komen of zoiets?

Henri ~~ge~~ geen echt antwoord en sprak: waar men die dingen voor nodig meent te hebben, begrijp ik toch al niet. Kunnen die mensen dat dan zelf niet?

Ik drong aan: Wat betekent het volgens jou dan echt? Nu, meende hij, ik geloof, dat de mensen eerlijker, bewuster en vrijer een keuze zullen gaan maken voor datgene in het leven, wat zij werkelijk willen. En wanneer dat zo is, leg ik mij daar graag bij neer.

Een punt, dat meer voor mij, dan voor u van belang is, hangt samen met een zuiver geestelijke zaak. Zoals u mogelijk weet, hebben wij de laatste tijd nogal wat alarmpjes doorgekregen. Die tendens zet zich waarschijnlijk voort. Wat betekent, dat wij zo nu en dan grote hoeveelheden overgegaan tegelijk zullen moeten gaan verwerken. Ik heb geprobeerd na te gaan, wat de oorzaak hiervoor zal zijn. Schijnbaar gaat het hierbij voor een groot deel om rampen en in enkele gevallen zal het

eerder het gevolg zijn van burgeroorlogen of korte schermutse-lingen tussen staten, die men geen oorlog noemt, maar die het wel in feite zijn, zij het voor een zeer korte periode.

Overigens schijnt er in uw buurt op dit gebied niet zo heel veel te gebeuren. Genoemd werden Afrika, Z. Amerika en delen van Azië. Mogelijk zijn bij de strijd ook enkele delen van oostelijk Europa betrokken.

In Nederland behoeft u zich dus volgens mij niet direct al te bezorgd te maken. U zult ongetwijfeld wel een roerige tijd tegemoetgaan, maar wanneer u een beetje rekening houdt met de geestelijke mogelijkheden en krachten, die nu een grote rol spelen in deze periode, dan zult u volgens mij tijdens de golven van genade of energie zoveel krachten op kunnen doen, dat u gemakkelijk in staat bent uzelf de baas te blijven en alles te doen, wat juist en goed is voor u en anderen in overeenstemming met uw diepste besef.

Dat was het dan, vrienden. Heeft iemand de behoefte onmiddellijk in vragen uit te breken of zo iets?

x Hebben die aardbevingen, die mogelijk voorkomen of verminderd kunnen worden, betrekking op de westkust van Amerika?

- Onder meer. Maar een soortgelijke situatie is er langs een lijn, die Turkije raakt, maar verder loopt in de richting van India.

In deze gevallen meent de Raad, dat de geest zeker iets zal kunnen doen. Mogelijk zal men ook iets kunnen doen aan de gevaren, die nog steeds het Middellandse Zeegebied bedreigen, ofschoon dit moeilijker zal zijn, daar de oorzaak van de bevingen hier een wat andere is.

Indien ik het goed begrepen heb, zal het mogelijk zijn om in de andere genoemde gevallen de spanningen, die zich langs breuklijnen in de aardkorst hebben opgebouwd, langzaam op te lossen door telkenmale de betrokken delen langzaam iets te laten verschuiven.

Ik besef wel, dat ook dit kleine bevingen zal veroorzaken, maar je kunt uiteindelijk beter honderd kleine bevingen hebben, dan één enkele heel harde schok.

x Welke invloed heeft het menselijke denken gehad op klimaatwijzigingen?

- De invloed van het menselijk denken als geheel op de nu ontstane afwijkingen in het normale klimaat lijkt mij niet zo heel erg groot. Andere factoren spelen hierbij immers een grote rol.

Wel zal het denken van de mensen, ook het denkbeeld, dat zij beter zijn dan anderen, het brandpunt van sommige verschijnselen naar bepaalde plaatsen trekken. De werking is dus aanwezig, maar komt bijzonder sterk tot uiting op een bepaalde plaats als gevolg van de menselijke gedachtenuitstraling in die omgeving. Voor verdere konklusies hoop ik, dat een goed verstaander hier aan een half woord genoeg heeft.

x Nieuws van de ruimtevaart. Hangt dit samen met de onderzoekingen van de Vikingen rond Mars?

- Ik acht dit zeer waarschijnlijk. Ik beschik echter niet over definitieve gegevens van de Raad en kan dus alleen de volgens mij grootste waarschijnlijkheid geven.

Deze is, dat de mens gekonfronteerd zal worden met het

feit, dat er hoger leven op Mars heeft bestaan, terwijl ook nu nog een complexere levensvorm daar zal moeten bestaan.

Dit laatste op grond van enkele resten van biologisch weefsel, die men per ongeluk te pakken zal krijgen. Maar niemand zal dit onmiddellijk willen geloven, zodat een deel van de feiten enige tijd sub rosa blijft, tot men enige zekerheid heeft.

Zelfs dan zal men het nieuws, naar ik meen, uit laten lekken en niet direct publiceren. Dit overigens naar ik meen om langs deze weg pressie uit te oefenen en zo de gelden ter beschikking te krijgen om nog een keer naar Mars te kunnen gaan.

x Zullen bij de door u genoemde actie tot schoonmaak de astrale figuren zich niet verzetten, zodat daardoor allerlei kan ontstaan?

- Ja. U moet het volgende in de gaten houden: Wanneer dergelijke astrale vormen worden aangevallen en zich in stand willen houden, dan kunnen zij hun krachten niet meer op de mensen richten.

Zij zullen hun vermogens dan dienen te gebruiken om eigen vorm en inhoud tot elke prijs in stand te houden. De kracht van de schoonmakers uit de lichte geestelijke sferen, waarbij zich bovendien nog bewoners van andere gebieden voegen als natuurgeesten, zal dermate groot zijn, dat een belangrijk deel van de gevaarlijke vormen, die in het astraal nu bestaan, vernietigd zal worden.

Daarmede kun je natuurlijk niet degenen, die een dergelijke vorm hebben opgebouwd, vernietigen. Die behoren gewoon tot een geestelijke sfeer. Bovendien kun je het bestaan van een ander als lichte geest niet bedreigen of aantasten. Eenvoudig gezegd: iemands kleren vernietigen om zijn bewegingsmogelijkheid te beperken mag nog net, maar je moet altijd het leven van de persoon zelf sparen.

Het is duidelijk, dat t.m. een deel van degenen, die zo van hun astraal voertuig beroofd worden, alles in het werk zal gaan stellen om zich weer kracht, aanzien en een halfstoffelijk voertuig te verschaffen.

Voor zelfs een sterke geest uit b.v. het duister dit met goed gevolg kan doen en zo weer greep op de mensenwereld zal kunnen krijgen, gaan er echter toch wel enkele van uw jaren voorbij.

De werking van een dergelijke schoonmaakactie zal een verandering van inwerking op de aarde betekenen, die ongeveer 3 tot 4 jaren duurt. Zou de mensheid in die periode voldoende veranderen in beleving en emotionele benadering van het bestaan plus geestelijk besef, dan houdt dit in, dat sommige vormen, die door ons nu zeer gevaarlijk worden geacht, niet meer zo kunnen worden opgebouwd, dat hun potentie voldoende is om een groter deel van de mensheid te beïnvloeden.

Dat bij het vernietigen van deze vormen mogelijk hier en daar krachten vrijkomen, die de mensen op aarde ondergaan als golven van onrust - maar van kortere duur -, lijkt mij overigens niet te vermijden.

In het ergste geval krijgt u te maken met een heel land of desnoods een half kontinent, waarin opeens enige dagen een onredelijke angst heerst en een grote rol speelt, of mogelijk ook tijdelijk een grote apathie ontstaat, waardoor men tijdelijk zelfs het werkelijk noodzakelijke niet meer schijnt te willen doen.

Dit is wel degelijk mogelijk, maar alleen voor beperkte tijd. U moogt dus van die schoonmaakactie wel enige onrust op aarde verwachten, maar geen werkelijk ernstige gevolgen als b.v. het uitbreken van oorlogen e.d. Het uitbreken van kleinere conflicten is wel denkbaar, maar daar de invloed na korte tijd verdwijnt, zullen de mensen dergelijke zaken onderling best op kunnen lossen.

x U meende, dat diktatoriale landen meer vrijheid zouden gaan geven. Tekenen hiervan zijn volgens mij reeds zichtbaar, gezien de uitspraken op de konferentie van satellietstaten.

- Maak niet de fout aan te nemen, dat hetgeen dergelijke landen zeggen, ook strookt met hetgeen zij willen doen. Aanvaardt hun woord alleen, wanneer zij met daden duidelijk maken, dat zij het menen en zelfs dan moet u met enig voorbehoud de verdere ontwikkelingen blijven gadeslaan.

U ziet kennelijk over het hoofd, dat in de praxis van het marxisme geldt, dat elke verklaring en elk gedrag : bruikbaar is voor een verdere verbreiding van eigen denkbeelden, zonder dat men zich aan dergelijke overeenkomsten behoeft te houden, of in zijn daden konsekvent behoeft te zijn.

Deze opvatting komt in de marxistische dialectiek meerdere malen naar voren en bewijst, dat er tussen bepaalde groepen van marxistische theoretici en jezuiten een grote overeenkomst moet bestaan.

x Vindt u dergelijke landen meer diktatoriaal dan b.v. Z. Afrika of Amerika?

- Vaak wel. In het oostblok is sprake van een gelijkschakeling van denken, iets wat men in Z. Amerika kennelijk nog steeds niet tot stand heeft kunnen brengen, ook wanneer bepaalde voormannen daar het ongetwijfeld erg aangenaam zouden vinden, wanneer zij iets dergelijks tot stand zouden kunnen brengen. Maar zij beschikken eenvoudig niet over de mogelijkheden, die men nodig heeft om het denklevens van een geheel volk dwingend te konditioneren.

Volgens mij is een groot verschil te maken tussen een konditionerende maatschappij, die nog enige vrijheid van denken toestaat of niet kan voorkomen en een konditionerende maatschappij, die mogelijk de mens een beter leven toestaat, maar daarvoor dan wel diens denken geheel wil beheersen.

Wij kunnen het b.v. eens zijn of niet eens zijn met dingen, zoals die in Zuid-Afrika gebeuren. Maar hoe wij ook denken, één ding kunnen wij met zekerheid stellen: de naturellen hebben daar de mogelijkheid zichzelf te scholen en een eigen visie te ontwikkelen. Zij hebben zelfs beperkt de mogelijkheid een eigen politiek te voeren, die niet gedikteerd wordt door het blanke gouvernement. Daar men deze mensen bovendien de mogelijkheid niet ontnemt vanuit zich hun medenaturellen te onderrichten, kan volgens mij ook in dit geval niet worden gesproken over een gedachtendiktatuur. Minderheden hebben de kans nog in Z. Afrika zowel als in Z. Amerika, zich kenbaar te maken.

In landen als Rusland hebben minderheden eenvoudig niets te zeggen. Zij zijn een stukje folklore, dat in afwijkende uiterlijkheden zich mag manifesteren, maar niet in feite of gedachten van het gangbare af mag wijken, terwijl elke minderheid zich geheel zal moeten aanpassen bij de gebruiken der gemeenschap, zoals die van bovenaf worden opgelegd.

Zo, dit waren dan nog enkele vragen. Nog enkele woorden mijnerzijds: Al, wat ik u gezegd heb, geeft alleen weer, hoe de geest van plan is te gaan werken. En ofschoon de Witte Broederschap onze gebruikelijke formule niet hanteert, zou ik ook op haar van toepassing willen verklaren het "wij zijn niet alwetend of onfeilbaar".

Wat betekent, dat de Raad handelt naar beste weten en inzicht, rekening houdende met datgene, wat vanuit een geestelijk standpunt voor de mensheid als geheel het beste is. Zo mogelijk zal men ook het betere voor de individuele mens kiezen, maar alleen indien mogelijk.

De broederschap zal altijd de ontwikkeling van het geheel stellen boven de rechten of mogelijkheden van de eenling. Zelf zal zij de rechten van de eenling nimmer direct aantasten, maar zij zal zeker niet beletten, dat anderen dit doen, wanneer de broederschap daarin iets ziet, dat volgens haar bijdraagt tot een verdere bewustwording van de mensheid.

De broederschap is dus gewoon een grote geestelijke groepering, die, op grond van hetgeen zij heeft gekonstateerd en weet t.a.v. wenselijkheden en inwerkingen van uit de kosmos, meent dat in deze tijd de verandering in de mensheid, die volgens de groep belangrijk is en reeds het voorgaande jaar begonnen zou zijn, versneld voortgezet kan worden. Dit ondanks de voor vele mensen niet of minder wenselijke nevenverschijnselen.

De raad stelt, dat zo voor de mensheid een nieuwe bewustwording mogelijk wordt, waardoor mogelijk in delen van de mensheid gaven en mogelijkheden tot stand komen, waardoor, sprekende vanuit uw onmiddellijk standpunt, een "homo superior" zich aandient in de wereldgeschiedenis. Dit overigens zonder gelijktijdig zichzelf daarbij tot heerser over de mensheid te willen maken.

Ik hoop u met dit alles deze laatste avond van het verenigingsjaar enkele punten ter overdenking gegeven te hebben. Ik hoop, dat dit alles u ook doet beseffen, dat, ongeacht de vele zaken op aarde, die u nu minder prettig vindt, optimisme toch wel degelijk gerechtvaardigd is en bovenal hoop ik, dat u in een positief denken zult trachten gebruik te maken van de vele grote krachten, die u in de komende tijd vele malen zullen beroeren en tot uw beschikking zullen staan.

Ik dank u voor uw aandacht.

--0-0-0-0-0--

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede deel van de bijeenkomst moogt u zelf, indien gewenst, een onderwerp stellen. Wanneer u geen keuze hebt, kunt u dit ook aan mij overlaten.

Daar er kennelijk bij u geen specifieke vragen leven, kies ik een wat ernstiger onderwerp om hiermede dit verenigingsjaar voor deze bijeenkomsten te besluiten.

Wanneer de mens diep in zichzelf naar waarheid zoekt, zal hij zich eerst een weg moeten banen door een oerwoud van illusies.

Ons beeld van de wereld is zelden werkelijk. Onze interpretaties van de werkelijkheid hebben een heelal gevormd, dat beantwoordt aan onze ervaringen en denkwijzen, maar gelijktijdig een al vormt, waarin de krachten van de werkelijkheid grotendeels niet kenbaar in verschijning treden.

Zoeken naar de innerlijke waarheid betekent ook: zoeken naar de juiste weg. Want in al die illusies bestaat voor ons zeker niet de mogelijkheid de waarheid of onwaarheid van de beelden, die wij ons maken, te overzien en op grond van dit overzicht ons beseft te wijzigen.

Wij kennen echter een soort gulden middenweg, waardoor wij toch de werkelijkheid nader kunnen komen: al datgene, waar mede ik innerlijke harmonie ervaar, verdergaande dan mijn beseft en redelijkheid, of een beperkte en tijdelijke emotionele bevrediging, is deel van de innerlijke werkelijkheid en voert tot beseft van het ware leven.

Wie deze stelregel huldigen wil, zal al snel ontdekken, dat het in feite niet zo belangrijk is, dat je de waarheid niet geheel beseft. Want de waarheid weten veronderstelt ook, dat je de kennis zult bezitten, waardoor je die waarheid kunt onderscheiden van denkbeelden zonder betekenis.

Je kunt stellen, dat je emoties daarbij een redelijke gids kunnen vormen. Zeker. Maar emoties, mijn lieve vrienden, zijn voor u grotendeels lichamelijk en slechts een klein deel van uw lichamelijke emotionaliteit kan mede uit geestelijke bronnen stammen.

Het is zeer moeilijk, zoal mogelijk, om als mens de waarheid te beseffen. Maar de waarheid, die wij leven, uit zich voor ons in een innerlijke vrede, in een verbonden zijn met de gehele wereld met de gehele kosmos zelfs.

Het is een wegvallen van angsten. Je komt dan op een punt, waarop je lijden en dood niet begeert, maar dezen ook niet meer zult verwerpen, wanneer zij voorkomen in je beleven. Zij zijn, wanneer je ze ontmoet, voor jou een natuurlijk deel van het gehele bestaan. Je weet in jezelf, dat het werkelijk waardevolle niet teniet kan gaan.

De verschijningsvormen, die zo weinig belangrijk zijn, interesseren je daarom minder. Want zo is de werkelijkheid: verschijnselen hebben geen betekenis, kernwaarden wel.

Wie verder probeert door te dringen in zich, zal gekonfronteerd worden met de voor menselijk denken onbegrijpelijke wereld van de geest. Ik zeg nadrukkelijk: onbegrijpelijke wereld, omdat de mens zelfs niet voldoende termen bezit om zijn eigen innerlijk met de geestelijke waarden daarvan te omschrijven.

Je kunt zeggen, dat het een flitsend spel van kleuren is, een reeks van afwisselende verrukkingen, die niet meer uit te drukken zijn in woorden. Je kunt evengoed zeggen, dat je gaat door duistere kerkers, hoge kathedralen en paradijselijke tuinen. Je omschrijft dan je reactie, maar je zegt in feite niets van de werkelijkheid.

De werkelijkheid is de veelzijdigheid van het contact, dat wij hebben met de kosmos. Juist wanneer je beseft, dat het grootste deel van je wereldbeeld illusie is, gelijktijdig de

belangrijkheid van je illusies niet overschattende, ben je meer in staat al het nieuwe, dat op je afkomt, te aanvaarden en te ervaren, zelfs wanneer het niet thuis behoort in je redelijke wereldbeeld.

Het is niet zo belangrijk, of een bepaald wezen nu uit de ruimte komt dalen met een vliegende schotel, mogelijk afkomstig van Cygni of Arcturus en mogelijk alleen maar van Mars of Venus. Dergelijke gegevens kunnen onjuist zijn en zijn niet van werkelijk belang.

Belangrijk is, dat je een ziel ontmoet, waarop je antwoorden kunt, die je gedachten ontvangt, die je verwerken kunt en zo een eenheid gevoelen, die meer kosmisch en minder beperkt van aard is, dan mensen gemeenlijk kennen.

Belangrijk is voor mens en geest steeds weer, dat er een ontmoeting is met een besef, dat in jou een wederkerig besef wekt.

Het is niet zo belangrijk, dat een geest vroeger een bekende naam heeft gehad. Het is niet belangrijk, wie die geest eens op aarde is geweest. Wel belangrijk is het, dat je in jezelf met die geest, dit andere bewustzijn, een rapport ontdekt, een meevibreren en meetrillen met een werkelijkheid, die, ook al kun je die als mens niet geheel begrijpen of formuleren, in jou een gevoel wekt van vrede, van geluk misschien.

Ik zou hier op willen merken, dat vele mensen eerder bang zijn voor de werkelijkheid, zelfs wanneer zij pretenderen die te zoeken. Het zijn juist dergelijke mensen, die plegen te ponereren, dat de mens op aarde moet lijden om elders later daarvoor een beloning te ontvangen: Deze mensen zijn bang van het leven, zijn bang voor de feiten, waarmede zij worden geconfronteerd. Zij zijn bang van zichzelf en alles, wat zij in zichzelf aantreffen.

Dergelijke mensen zoeken het ongelukkig zijn, omdat zij zichzelf en de wereld te zeer vrezen om de moed te vinden te aanvaarden en zo gelukkig te zijn.

Maar kan er iets zijn dat bestaanbaar is en toch niet behoort tot de werkelijkheid en de kracht van de schepper? Kan er iets zelfs maar denkbaar zijn, wat niet eerst in het geheel van het zijnde reeds zijn vorm en gestalte heeft gekregen en nu door een mens weerkaatst wordt?

Er is geen reden om bang te zijn. Er is ook geen reden om uitbundig gelukkig te zijn en bij veranderingen dan weer weg te vluchten in een diepe wanhoop. Het is niet noodzakelijk om je eenzaam te gevoelen, of je verbonden te weten met anderen.

Je bent deel van het leven, deel van het al, deel van de kosmos, deel van de kracht van God zelf. Deel zijn van het leven is immers ook: deel zijn van God?

De illusies, die je koestert, doen bij dit alles niet zo zeer ter zake. De werkelijkheid van je wezen is deel van de kosmos, van het enig ware, het enig werkelijke, het enig blijvende.

Wanneer je je beroept op die kracht, of je haar begrijpt of niet, verkeerd interpreteert of goed begrijpt, wanneer je tracht bewust deel van het al te zijn, zul je sterk zijn en in jezelf een kracht ervaren; je zult geen werkelijke angst meer kennen. Je zult dan in jezelf iets kennen, wat zelfs meer

is dan geluk: Een gouden vrede.

Mogelijk is dit laatste voor u toch een wat raadselachtige term. Goud is de kleur van het leven zelf. Het is niet de verblindende openbaring van God, het is niet de kleurigheid van rationeel of mystiek zoeken, danwel emotioneel ervaren. Het is de kleur van het leven zelf.

Een gouden vrede is daarom een vrede met het leven, een eenheid met het leven. Dit betekent iets, wat meer waard is dan een alleen maar gelukkig zijn. Want geluk is een beleving, die gepaard gaat met een angst het geluk te verliezen.

Maar wanneer je deel bent van alle dingen, hoe kun je dan ooit iets werkelijk verliezen? Je geluk is je beleving, je deel zijn in alle dingen, in alle wisselingen, door tijden tot stand gebracht, gaande van sfeer tot sfeer, van wereld tot wereld, mogelijk uitingen wijzigende blijft het ik toch altijd een en hetzelfde: Wat cenmaal deel is van mijn wezen en als zodanig is beseft, kan ik niet waarlijk meer verliezen.

Dat, wat ik als deel van mijzelve beseft heb, is een band, die ik nooit meer verbreken kan; een band, die buiten alle vorm, tijd en duur in en voor mij bestaat. Angstloos ervaren is de basis van de gouden vrede.

Dit ook is de essentie van geestelijk bestaan, zowel als van een menselijk zoeken naar waarheid. Ook, wanneer wij niet weten, wat die waarheid alles behelst.

Een filosoof vroeg men eens: Meester, wat is waarheid? De meester keek de vrager eens aan en sprak: Welke waarheid bedoelt U? Want er zijn vele waarheden omdat niemand in staat is te weten, wat blijvend juist en waar is.

De leerling sprak daarop: Meester, zeg mij dan tenminste, hoe ik naar waarheid moet streven. En de meester antwoordde hem: Keer in tot jezelf. Beschouw jezelf en je eigen leven. Verontschuldigt je voor niets, verklaar niets, konstateer. Konstaterende wat je bent, moet je dan tot jezelf zeggen: Ik ben deel van het Al.

Dit is een van de grootste esoterische waarheden, die er op aarde bestaat. Je kunt haar op vele verschillende wijzen omschrijven en herhalen, maar zij is en blijft voor mens en geest de belangrijkste weg naar een meer omvattend besef van eigen zijn.

Dit is in feite de praktijk, die voortvloeit uit de leer van de onverbreekelijke verbondenheid, zou men kunnen zeggen. Het drukt uit, wat het zijn in feite is.

Wij vormen te samen een kort ogenblik van tijd. Dit korte ogenblik, met mogelijk een bepaalde sfeer, een ervaren van kracht, een aanvaarden of verwerpen bij u, bepaalt iets voor u in een blijvende werkelijkheid.

O, dit samenzijn gaat in de stof voorbij, in het besef van de geest wordt het onderbroken. Maar de blijvende werkelijkheid zal alles bewaren, wat ooit hoe en waar dan ook voor u belangrijk was. En iets kan evenzeer belangrijk zijn, omdat u het hebt willen aanvaarden en beleven, danwel omdat u het belangrijk genoeg vond om u er mee bezig te houden en het vervolgens te verwerpen en af te wijzen.

Dergelijke ogenblikken blijven in de werkelijkheid van het ik weerkaatsen zonder einde, zij zijn deel van het ik geworden, deel van een bestaan, dat verder reikt dan tijd.

Misschien zijn wij niet in staat om een begrip, dat geheel of grotendeels buiten de ervaringsmogelijkheid van de menselijke wereld omgaat, in menselijke termen begrijpelijk uit te drukken. Want altijd weer zoeken wij naar beelden van onze eigen wereld, zaken van eigen ervaring in eigen sfeer of bestaan om onze bewuste ervaringen mee te verklaren en om ons beleven daarin uit te drukken.

Wanneer ik tot u spreek, zo zult u mogelijk tot elkaar zeggen: dit is mooi, hij heeft gelijk. Maar wanneer ik dan naga, wat volgens u door mij gezegd zou zijn, dan verschilt u daarover kennelijk nogal eens van mening. Kortom: u hebt de woorden, die ik sprak, in de termen van uw eigen denken vertaald.

Is dit niet typerend voor de "waarheid" van de mens? De "waarheid" is uw waarheid, zoals uw beeld van uw innerlijk een konglomoraat is van kenbaarheden, dat u nu, op dit moment als werkelijk beschouwt en in de termen, waarvan u het bestaan als ego beseft.

O ja, uw innerlijk is een wildernis van illusies, zeker. Maar achter de illusies schuilt een werkelijkheid, een feit: het ik bestaat. Zelfs wanneer uw reactie op het geheel van de kosmos bepaald wordt, door hetgeen u nu in eigen ogen bent, dan nog bestaat u. En zo u de kosmos vervalst en niet geheel kunt aanvaarden, de kosmos aanvaardt u, zoals u werkelijk bent en volledig, zonder enige voorbehoud.

Hoe meer u de kosmos aanvaardt, hoe groter de harmonie en hoe groter ook de inwerking, die uit de totaliteit tot u komen kan. Zoals uw benadering van waarheid omgekeerd ook van invloed is op de kosmos, of altans op de verschijnselen, die uit het geheel van de tijdloze kosmos tot u komen.

Nog enkele citaten vóór ik dit onderwerp beëindig: Heer, hoe moet ik gaan? zo vraagt de leerling. Ga uw weg, zegt de meester. Is mijn weg dan anders dan de uwe, vraagt de leerling. Er is maar één weg, zegt de meester, een weg, die wij allen gaan. Maar slechts, wanneer wij deze weg zien als ONZE weg, gaan wij deze bewust en zelf.

U moet leven. Niemand kan voor u leven. U zult uw weg gaan door wereld en sferen, u zult erven en niemand anders. Maar al, wat u op deze wijze persoonlijk doormaakt, is deel van een geheel en kan daarvan niet los gedacht worden.

Er is maar één weg en één waarheid. Wat God dan is? want een leerling vraagt dit. De meester antwoordt: Wat denkt gij, dat God is? Waarop de leerling een hele uiteenzetting houdt. De meester luistert geduldig en zegt uiteindelijk: Nu blijkt, hoeveel gij denkt te weten van God. Maar daarmee maakt gij tevens duidelijk, hoeveel gij nog te leren hebt. Want alleen een dwaas spreekt over het onuitsprekelijke.

Mogelijk denkt u er anders over. Want de mensen menen te weten, wie en wat God is en wat die God wil. Zij kennen regels, geboden en wetten, die volgens hen direct van God stammen.

Ik vraag mij echter af, of zij daarin werkelijk geloven. Mij lijkt het eerder, dat men elkaar bedriegt met deze zaken. Want wanneer God werkelijk tot de mens heeft gezegd: Gij zult niet doden, hoe komt het dan, dat de gelovigen onderling zozeer strijden, elkaar doden en de andersdenkenden soms zelfs proberen uit te roeien?

Elke kenner van de menselijke historie zal moeten toegeven, dat de gehele geschiedenis van hen, die beweren in dit goddelijke gebod te geloven, aantoon, dat zij een belangrijk deel van hun inspanningen gewijd hebben aan een elkaar sneller naar de eeuwige zaligheid helpen, dan moeder natuur bedoeld had.

Men zegt: God wil, dat jij kuis zijt. Waar komen dan al die kinderen van gelovigen vandaan? Men zegt: jij zult niet stelen. Christenen hebben eens gehele landen gestolen om die te "kerstenen" en rijk te worden op kosten van hun bekeerlingen.

Bovendien, wanneer je niet moogt stelen, niets van anderen moogt nemen tegen hun wil, is uw vorm van samenleving niet eens meer mogelijk. Uw maatschappij is op nemen gebaseerd, zelfs wanneer daar zo nu en dan enig geven tegenover staat.

Trouwens, wat moet de wereld van de publiciteit en de advertentie denken van de regel, dat je niets moogt begeren, wat je naatste toebehoort, terwijl zij alles doet om juist een ieder alles te doen begeren, waarvan hij maar aan kan nemen, dat zijn naaste het heeft of wil hebben?

Om het eenvoudig te stellen: het geheel van de 10 geboden is geheel in strijd met alle praktijken, die de wereld van vandaag beheersen. Maar bij andere godsdiensten ziet het er al even eigenaardig uit. Ook daar worden de wetten van de God, waarin men beweert te geloven, gebruikt als een facade voor de werkelijkheid van de samenleving.

Dit doet de vraag rijzen, of de mens dan wel gelooft in God. En zo wij dit moeten bevestigen, wat dan wel de juiste geboden van die God zouden kunnen zijn.

Kan iemand u werkelijk zeggen, hoe u leven moet, zonder rekening te houden met u en met de wereld, waarin u leven moet? Wanneer u zo leeft, dat u nimmer bewust een medemens schaadt zonder dringende redenen, dat u nimmer van anderen neemt, wat u niet werkelijk nodig hebt en een ieder geeft, wat die ander nodig heeft, wanneer u daarover kunt beschikken, dan hebt u reeds zeer veel gedaan. Dan hebt u de eenheid van de kosmos op uw wijze tot uitdrukking gebracht. Want meer kan er noodzakelijk zijn voor een bewust leven?

Zeker: men zegt wel eens, dat de grootste wet van God liefde heet. Maar liefde is een woord, dat zovele verschillende interpretaties kent. Een ieder zal het voor zichzelf moeten uitmaken, Maar wanneer ik mag uitdrukken, wat voor mij de grote wet van God is, dan zeg ik: dit is harmonie, eenheid.

De werkelijkheid van ons bestaan, vrienden, is de eenheid, waaruit al het bestaande voortkomt en leeft, ook wijzelf.

De werkelijkheid en wet van ons bestaan is steeds weer een band, die, of wij dit wensen te erkennen of niet, tussen ons allen bij voortdurende aanwezig is door de kracht, waaruit wij leven en waardoor wij in stand worden gehouden.

Maar dan moet je ook de konsekwenties van 'n dergelijke wet aanvaarden, wanneer je het voorgaande juist acht. Dan moet je stellen: de werkelijke bereiking kan nooit bestaan in een uitstijgen boven anderen, maar slechts voeren tot een opgaan in het bewustzijn van het al, tot wij werkelijk één zijn met al het andere en met al het zijnde, zo beseffende, wat het zijn door het zijnde betekent.

Onze waarheid ligt in de samenhang van al hetgeen ons gescheiden toch langzaamaan kenbaar wordt.

Wanneer je in jezelf zoekt naar de waarheid, moet je gaan door een oerwoud van illusies. Ga dan niet links of rechts in de hoop tussen de illusies mogelijk enige waarheid te ontdekken.

Kies een rechte weg en trek je van die illusies voorlopig maar niet te veel aan. Want wanneer je in jezelf een licht gevoelt, een eenheid, een harmonie, dan geeft het niet, hoe je die later in je illusies zult vertalen.

Belangrijk is alleen, dat je het licht beleeft en leeft in de werkelijkheid, die je bent, ondanks de schijnvormen, waarin je je vaak aan jezelf manifesteert.

Dit is hetgeen ik u wilde zeggen op deze avond. Mogelijk had u meer in de termen van een vacantieachtig onderwerp gedacht, maar u hebt de keuze aan mij overgelaten.

En dan geldt natuurlijk: U hebt het gewild, over uw hoofden kome het. Mij rest nog slechts het afsluiten van de bijeenkomst.

Ik beëindig mijn bijdrage nu mogelijk wat vroeger dan gebruikelijk, rekening houdende met alle omstandigheden, die dit wenselijk maken.

Daarom kan ik niets anders meer doen dan u danken voor uw aanwezigheid, voor uw vaak sympathieke uitstraling en aandacht, u een goeden avond toewensende.

Ik wil echter ook de hoop uitspreken, dat u, op welke wijze dan ook, de kontakten zult kunnen hernieuwen, waarin wij allen zoeken naar de innerlijke eenheid, die de enige werkelijkheid van ons aller bestaan is.

Ik dank u voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-

N.B.

In verband met de vacantie van ons medium zal de eerstvolgende vrijdagavondbijeenkomst plaats vinden op 20 augustus. Nummer 1 van onze volgende jaargang verschijnt een week nadien.

Wilt U er rekening mee houden, dat abonnementen automatisch worden vernieuwd, tenzij u een maand voor het einde van de lopende abonnementsperiode hebt opgezegd?

Tevens wijzen wij u op de wijziging van tarieven, die helaas noodzakelijk waren. Wij verzoeken u bij uw stortingen hiermede rekening te houden.

Tevens wordt u verzocht duidelijk en in details te vermelden, waarvoor de door u gestorte gelden Bestemd zijn. Dit bespaart arbeid en werkt een vlotte afhandeling in de hand.

red.

-0-0-0-0-0-

d.d. 9 juli 1976